

Tristero lacht groen met de liefde

Tristero, *De verbouwing*,
van 2 t/m 5 juli op locatie
(Lavalléestraat 41, Molenbeek).
www.kaaitheater.be

Aan het slot van het theaterseizoen brengen Tristero en het Kaaithheater nog een leuke uitsmijter op locatie. *De verbouwing* is een korte komedie waarin verbouwingsperikelen de relaties duchtig op de proef stellen.

LIV LAVEYNE

De Brusselse theatergroep Tristero heeft er inmiddels een patent op: vlotte komedies spelen die schijnbaar gemakkelijk wegslaan, maar onderhuids toch maar het droeve geploeter des mensen tonen. Eerder deed de ploeg dit al met *Abigail's Party*, *Altijd 't zelfde* en *Alles voor de tuin*. Ditmaal gaat Tristero aan de slag met *De verbouwing*, een tekst van de Amsterdamse toneelgroep Carver. Het levert een vermakelijk en bij momenten wat ongemakkelijk stukje theater met een ongetwijfeld hoge herkenbaarheidsfactor voor de Vlaming

met de baksteen in de maag.

We verzamelen in het huurdepot van Tristero, waar de verbouwing al in volle gang is. Er wordt geschuurd en gezaagd, geboend en geklaagd. Koppel Ylka (Kristien De Proost) en Thomas (Peter Vandembemt) en hun werkmannen Mike (David Dermez) en Ben (Youri Dirckx) zijn er in de weer, maar de misverstanden en onderlinge wrevels blokkeren de werken. Neem een klein salontafeltje met een postkaart van een ex-lief, het gebrek aan koekjes bij de lauwe koffie in combinatie met het menselijk onvermogen tot communiceren en je hebt de basisingrediënten voor miserie.

Toestanden

Een eerder arbeidsongeval zet een genderdiscussie in gang, het elektriciteitskastje in wat ooit een afgesloten wand moet worden breekt de relatie van het koppel en tussen de werkmannen open en laat de barsten zien. Stoppen we ermee, gaan we door of zijn we er eigenlijk nog niet uit? Of ze het over hun onderlinge toestand dan wel de toestand

Hoe vermakelijk ook, het stuk haalt niet het niveau van zijn voorgangers

● Met *De verbouwing* brengt Tristero vermakelijk maar soms ongemakkelijk theater over de Vlaming met een baksteen in de maag. © MIRJAM DEVRIENDT

van de verbouwing hebben, is *in the eye of the beholder*. Dat is de grote sterkte van deze tekst van Toneelgroep Carver (genoemd naar de Amerikaans auteur Raymond Carver, die bekend stond om zijn *dirty realism* en wiens werk onder meer Robert Altman inspireerde tot zijn film *Short Cuts*): hoe het kleine dagdagelijkse verloop in feite de *struggle of life* is waarmee we allemaal te kampen hebben.

Hoe vermakelijk gebracht ook door Tristero (hier aangevuld met David Dermez, die met zijn cabaretverleden de tragikomische toon ten volle vat), toch haalt *De ver-*

bouwing niet het niveau van pakweg *Abigail's Party*. Dat ligt grotendeels bij het stuk, dat net niet ver genoeg gaat in de escalatie maar blijft steken in een *tranche de vie*. Het slot komt abrupt en doet verlangen naar meer en hoe het verder gaat tussen de voorzichtige Thomas, de vrouw van aanpak Ylka, de stuurse Ben en de uit zijn nek lullende Mike. Deze verbouwing vliegt in een uurtje voorbij, maar je blijft achter met het gevoel dat de werkzaamheden dan pas echt moeten beginnen. Het maakt van deze voorstelling een leuk 'soldeke' aan het slot van een rijk theaterseizoen.